

dækkede ved de Udtalelser, som er faldet fra min Gruppes Ordfører (Wulff), skal jeg tillade mig at fremsætte en Motivering for min Afstemning. Skønt jeg maa give det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds Ret i, at den Maade, hvorpaa de i Gaar omtalte Journaliststipendier er blevet uddelt, ikke just tyder paa ubetinget Upartiskhed fra Ministerens Side, ser jeg dog ikke ret, at man kan sætte denne Sag i Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag, og navnlig ser jeg ikke, at man kan lade sin Stilling til dette Lovforslag i nogen Maade paavirke af den Afgørelse, som har fundet Sted angaaende de omtalte Journaliststipendier. Jeg indrømmer, som sagt, det ærede Medlem, at denne Uddeling ser uheldig ud, og skønt Ministeren i Gaar vilde sige, at det kun var en Tilfældighed, vil jeg sige, at det hører til den Slags Tilfældigheder, der let kan komme til at se ud som en Tanke; men, som sagt, ud herfra at tage Standpunkt til det foreliggende Lovforslag ser jeg ikke Berettigelsen af.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt det nu siddende Ministerium er det heldigste i det givne Øjeblik, men det er blevet sagt, at man vanskeligt kan give et saa udpræget Partiministerium en saadan Myndighed, som man giver den ved at vedtage dette Lovforslag. Nu maa jeg dog her straks sige, at det er kun en Anklage-myndighed, man giver. Afgørelsen ligger hos Domstolene, men for øvrigt nærer jeg i Grunden den ganske modsatte Opfattelse: netop fordi det er et Partiministerium, trænger det til en Lov af denne Slags, og jeg skal søge at motivere det. Naar Tilfældet, som det faktisk har været, er, at enkelte Blade og enkelte Journalister, maaske netop fordi de ikke synes om det siddende Ministerium paa Grund af dets Partifarve, lader sig henlede til at angribe Ministeriet for dets Handlinger med Hensyn til vor Udenrigspolitik og Handelspolitik, forekommer denne Omstændighed mig at tyde paa, at Ministeriet, netop fordi det er et Partiministerium, i særlig Grad trænger til en Lov med den Myndighed, som indeholdes i dette Lovforslag. Man maa huske paa, at saaledes som Situationen er udadtil, kan man ganske vist ikke benægte, at det er et Partiministerium, men det er dog et Ministerium, som sidder med Tilslutning fra alle Partier paa Rigsdagen, og det er et Ministerium, som i ganske særlig Grad udadtil repræsenterer hele Nationens og hele Folkets Villie, nemlig den Villie, som gaar ud

paa at opretholde en ligelig Neutralitet til alle Sider, og derfor siger jeg, at alle Partier er interesserede i, at Angreb paa og Mistænkeliggørelse af Ministeriet udadtil ikke finder Sted. Med Hensyn til Frygten for, at Loven skulde blive misbrugt af Ministeriet, maa jeg sige, at jeg ikke deler den i nogen høj Grad, thi for det første er Loven i høj Grad tidsbegrænset, hvilket jeg anser for en Fordel, og for det andet vilde jeg anse det for ganske overordentlig uklogt af et Ministerium, som ønsker at bevare sit Liv, at udsætte sig for en Kritik, der kunde gaa i Retning af, at det skulde misbruge denne Myndighed i Partiøjemed. Jeg tror ikke, at noget saadant vil finde Sted.

Med Hensyn til Lovforslagets § 1, 2det Stykke, føler jeg mig for mit Vedkommende beroliget ved den Udtalelse, som er fremsat af den højtærede Justitsminister. Dersom Ministeriet under dets fortsatte Bestræbelser for at føre en ligelig Neutralitetspolitik skulde komme ind paa Afveje og en Diskussion herom skulde blive forhindret i Bladene, forekommer det mig, at Ulykken ikke er saa stor, thi Diskussionen herom bør rettelig føres i Rigsdagen, det er derfor, Rigsdagen er samlet, og her er der Lejlighed til at føre en saadan Diskussion. Jeg føler mig ganske overbevist om, at hvis Ministeriet blot med noget Skin af Grund kan beskyldes for at afvige fra en ligelig Neutralitetspolitik, vil dets Dage hurtigt være talte, og Afgørelsen vil og bør falde i Rigsdagen, og det er ingen Skade til, at det ikke forud drøftes i Pressen. Med denne Motivering vil jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget. Jeg agter at stemme for det.

Wulff: Lovforslaget, som det blev vedtaget ved anden Behandling, indeholder det Stykke af § 1, som mine Meningsfæller og jeg ikke har kunnet forlige os med. Det kan vi fremdeles ikke; de Betænkeligheder, vi har haft imod det, er ikke fjernede, og vi vil derfor ikke kunne give et Lovforslag, som indeholder den Bestemmelse, vor Stemme. Paa den anden Side er Hovedbestemmelsen første Stykke i § 1; vi har udtalt, at vi bifalder denne Bestemmelse, og vi har endogsaa været tilbøjelige til at ville give denne Bestemmelse et noget større Omraade. Det, at vi bifalder Lovens Hovedbestemmelse, gør, at vi ikke i og for sig kan være imod Loven. Saa kommer Hensynet til, at den siddende Regering ogsaa fra vor Side har faaet anerkendt, at den bør støttes i de Handlinger, den foretager paa Nationens Vegne over-